

PARAULES DE VIDA

«Hem contemplat la seua glòria» (Jn 1,14)

La litúrgia de les hores del dia 24 de desembre comença anunciant-nos el compliment de l'esperança de l'Advent: «Avui sabreu que ve el Senyor, i demà veureu la seua glòria» (Ant. Invitatori). És la glòria que van contemplar els pastors que, després de veure el Xiquet, se'n tornaren «glorificant Déu i lloant-lo pel que havien vist i sentit» (Lc 2,20); la que va fer que els mags quan, en arribar a Betlem «entraren tot seguit a la casa, veieren el nen amb Maria, la seua mare i, postrats a terra, li prestaren el seu homenatge» (Mt 2,11). L'evangelista sant Joan ens ajuda a penetrar en el misteri d'aquesta «glòria» del Fill Unigènit del Pare, que «es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle» (Jn 1,14): el xiquet a qui van trobar els pastors i els mags van adorar és «ple de gràcia i de veritat» (Jn 1,14).

Jesús ha vingut a revelar-nos la gràcia i la veritat Déu, el secret més profund del cor del Pare. En el seu naixement «s'ha revelat l'amor de Déu que vol salvar tots els homes» (Tit 2,11). Aquesta gràcia no és una altra cosa que «la bondat de Déu, Salvador nostre i l'amor que ell té als homes» (Tit 3,4). Eixa bondat i eixe amor brillen en tota la seua grandesa en el misteri de Nadal, perquè es dirigeixen a una humanitat que s'havia allunyat d'Ell i l'havia rebutjat. La llei de l'actuar de Déu en la història de la Salvació és la llei de la gràcia: quan l'home més s'allunya d'Ell, més s'esforça Déu a mostrar-li amb més claredat el seu amor. L'enviament del Fill al món és la major manifestació de la seua bondat i del seu amor a l'home: Déu no ha deixat d'estimar-lo, malgrat el seu pecat.

Estem davant d'un amor totalment gratuït i immerescut: «no l'han mogut les obres bones que nosaltres podíem haver fet», sinó «la seua bondat» (Tit 3,5). Sant Agustí, quan se situa davant

d'aquest misteri d'amor, no pot més que expressar la seua admiració: «Perquè, ¿quina gràcia de Déu més gran va poder brillar per a nosaltres que el fet que, tenint el Fill unigènit, el convertís en fill de l'home, i així, a la bestreta, transformés el fill de l'home en fill de Déu? Tu, cerca'n el mèrit, cerca'n la causa, cerca'n la justícia: a veure si trobes quelcom que no sigui gràcia» (Sermó 185).

Qui contempla amb ulls de fe aquesta bondat de Déu i el seu amor a l'home, que se'ns revela en el naixement de Crist, descobreix que eixa gràcia amaga una força capaç de transformar el món, no amb armes ni amb el poder, sinó pel camí de

l'amor. El papa Benet XVI, en una homilia de Nadal ens deia: «A l'estable de Betlem apareix la gran llum que el món espera. Aquesta llum mai s'ha apagat. Ha il·luminat homes i dones al llarg dels segles, perquè on ha brotat la fe en aquell Xiquet, també ha florit la caritat: la bondat cap als altres, l'atenció als febles i als que pateixen, la gràcia del perdó. Que aquesta llum d'amor i de veritat òmpliga la història del nostre món.»

Feliç i Sant Nadal a tots.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

LES RAONS DE CREURE

La fe no és una doctrina (I)

Per poder respondre serenament a la pregunta si l'opció cristiana és una renúncia a l'exercici del pensament cal, abans, poder explicar en què consisteix pensar, però aquesta pregunta, cabdal en la història de la filosofia és senzillament, oceànica, ha estat contestada de tantes diverses maneres que seria molt fatigós per al lector fer-ne una breu síntesi. La fe no és una

doctrina, ni una filosofia, però si un do que exigeix el pensament, que crida la raó, que suplica el treball del logos. Pensar no és una tècnica, és un art i les quatre principals eines del pensament són l'admiració, l'elecció, la distinció i la contradicció. Tot acte de pensar s'inaugura amb una acte d'admiració, que és com una anticipació del que es va a descobrir, un saber que no se sap.

L'admiració proporciona un estat que condueix a plantejar-se problemes, a fer-se preguntes, a interrogar-se, a mirar de cercar possibles solucions. Sòcrates feia pensar perquè interrogava els seus oients.

Jesús deixa moltes respostes obertes, moltes afirmacions paradoxals que han generat molt pensament al llarg dels segles.

Francesc Torralba, doctor en Teologia

PALABRAS DE VIDA

«Hemos contemplado su gloria» (Jn 1,14)

La liturgia de las horas del día 24 de diciembre comienza anunciándonos el cumplimiento de la esperanza del Adviento: «*Hoys sabréis que viene el Señor, y mañana contemplaréis su gloria*» (Ant. Invitatorio). Es la gloria que contemplaron los pastores que, después de ver al Niño, se volvieron «*dando gloria y alabanza a Dios*» (Lc 2,20); la que hizo que los magos, cuando llegaron a Belén «*entraron en la casa, vieron al Niño con María, su madre, y cayendo de rodillas lo adoraron*» (Mt 2,11). El evangelista san Juan nos ayuda a penetrar en el misterio es esta «*gloria*» del Hijo Unigénito del Padre, que «*se hizo carne y habitó entre nosotros*» (Jn 1,14): el niño a quien encontraron los pastores y los magos adoraron está «*lleno de gracia y de verdad*» (Jn 1,14).

Jesús ha venido para revelarnos la gracia y la verdad Dios, el secreto más hondo del corazón del Padre. En su nacimiento «*se ha manifestado la gracia de Dios que trae la salvación para todos los hombres*» (Tit 2,11). Esta gracia no es otra cosa que «*la bondad de Dios nuestro Salvador y su amor al hombre*» (Tit 3,4). Esa bondad y ese amor brillan en toda su grandeza en el misterio de Navidad, porque se dirigen a una humanidad que se había alejado de Él y lo había rechazado. La ley del actuar de Dios en la historia de la Salvación es la ley de la gracia: cuando el hombre más se aleja de Él, más se esfuerza Dios en mostrarle con más claridad su amor. El envío del Hijo al mundo es la mayor manifestación de su bondad y de su amor al hombre: Dios no ha dejado de amarle, a pesar de su pecado.

Estamos ante un amor totalmente gratuito e inmerecido: «*no se debe a las obras de justicia que hubiéramos hecho nosotros*», sino a «*su propia misericordia*» (Tit 3,5). San Agustín, cuando se sitúa ante este misterio de amor, no puede más que expresar su admiración: «*¿Pues qué gracia de Dios pudo brillar más intensamente para nosotros que ésta: teniendo un Hijo unigénito, hacerlo hijo del hombre, para, a su vez, hacer al hijo del hombre hijo de Dios? Busca méritos, busca justicia, busca motivos; y a ver si encuentras algo que no sea gracia*» (Sermón 185).

Quien contempla con ojos de fe esta bondad de Dios y su amor al hombre, que se nos revela en el nacimiento de Cristo, descubre que esa gracia encierra una fuerza capaz de transformar el mundo, no con armas ni con el poder, sino por el camino del amor. El papa Benedicto XVI, en una homilía de Navidad nos decía: «*En el establo de Belén aparece la gran luz que el mundo espera. Esta luz nunca se ha apagado. Ha iluminado a hombres y mujeres a lo largo de los siglos, porque donde ha brotado la fe en aquel Niño, ha florecido también la caridad: la bondad hacia los demás, la atención a los débiles y a los que sufren, la gracia del perdón. Que esta luz de amor y de verdad llene la historia de nuestro mundo.*»

Feliz y Santa Navidad para todos.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Visita de la imatge pelegrina de Ntra. Sra. de Fàtima a Tortosa

El diumenge 5 de novembre, la imatge pelegrina de la Mare de Déu de Fàtima visità la ciutat de Tortosa amb motiu de l'Any centenari de les Aparicions. A les 11.30 h arribà a la parròquia del Roser. Fou la primera visita a la nostra diòcesi. Mn. Ramon Labernié, rector de la parròquia, setanta xiquets i xiquetes de la catequesi parroquial de primera comunió, acompanyats dels seus pares i altres fidels, van rebre la imatge a la plaça Pío XII. Van fer la consagració a la Verge de Fàtima del papa Francesc i, tot seguit, se celebrà l'Eucaristia.

En acabar l'Eucaristia es van fer torns de pregària i d'oració personal davant la imatge de la Ma-

re de Déu, fins a la celebració de l'Eucaristia a les 19.30 h. El temple parroquial estava ple de gom a gom. Hi eren presents l'alcalde de Tortosa, Sr. Ferran Bel, i alguns regidors. A més a més de molts fidels de la parròquia, van participar-hi fidels d'altres parròquies de la ciutat, de les parròquies de Deltebre i d'algunes altres de la diòcesi. La Missa fou presidida pel Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent, i celebrada per sis sacerdots.

A continuació, va tenir lloc la processó, durant la qual vam resar el Rosari, vam cantar l'Ave de Fàtima i altres cants a la Mare de Déu. En finalitzar la processó, la imatge pelegrina fou rebuda amb un fort aplaudiment quan entrà altra vegada al temple parroquial i amb gran entusiasme vam cantar «*Ave, Ave, Ave Maria*». El Sr. Bisbe, abans d'acomiar-nos, ens digué unes paraules: «*L'Església en el caminar de la seua història està sempre acompanyada per la Mare del Senyor. També les aparicions ens recorden que estem acompanyats per Ella. Enmig de les dificultats, que no ens falten en la nostra vida, Maria ens dona confiança.*»

Acabarem la celebració donant-vos la benedicció per a que el Senyor i la Mare us acompanyen sempre.

Maria Joana Querol

Festa del Reservat

El dilluns 6 de novembre, els sacerdots de la diòcesi de Tortosa es van reunir al Seminari per celebrar la Festa del Reservat. Una festa anual que commemora la primera reserva del Santíssim a la casa i que cada any es converteix en un moment de convivència i de pregària per a demanar al Senyor «*que envii més segadors als seus sembrats*».

Després de la salutació inicial del Sr. Bisbe i del rector del Seminari, els assistents van escoltar amb atenció la xerrada de Mn. Jordi Salvadó, rector d'Hospitalet de l'Infant, Pradrip i Vandellòs, i director de l'Institut de Teologia, sobre l'Evangeli de sant Marc, en concret sobre les claus de lectura per al seu ús pastoral, ja que estem a punt de començar el cicle B, que té com a protagonista bíblic precisament aquest evangelista.

Després de la xerrada i les comunicacions per part d'algunes delegacions, els sacerdots es varen revestir per poder concelebrar l'Eucaristia del Reser-

vat, presidida pel Sr. Bisbe. Tot seguit, la processó eucarística, la consagració del Seminari a Crist Eucarístia al pati del Seminari i la Reserva. La jornada va concloure amb el dinar de germanor al menjador del Seminari.

Mn. Jordi Salvadó

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Us convido a mantenir fixa la mirada en el Senyor Jesucrist per aprendre d'Ell a estimar amb tot el cor» (30 d'octubre).

@Pontifex: «Aprèn de la meravella, cultiva la sorpresa. Viu, estima, creu. I, amb la gràcia de Déu, mai no et desesperis» (30 d'octubre).

@Pontifex: «Que la Verge Maria ens ajudi a fer el primer pas cada dia, per construir la pau en l'amor, en la justícia i en la veritat» (31 d'octubre).

@Pontifex: «Estimats amics, al món hi calen sants i tots nosaltres, sense excepció, estem cridats a la santedat. No tingueu por!» (1 de novembre).

El Col·legi diocesà Sagrada Família de Tortosa obté la certificació ISO en qualitat

Dijous 9 de novembre, alguns membres de la direcció del Col·legi diocesà Sagrada Família, de Tortosa, van anar a recollir el reconeixement que el Departament d'Ensenyament ha fet al nostre col·legi per la certificació del sistema de gestió per a tots els ensenyaments segons la norma UNE-EN ISO 9001. Aquesta certificació fixa els estàndards internacionals de qualitat i és el reconeixement al treball realitzat en la millora contínua de la qualitat dels ensenyaments que imparteixen els centres als quals es concedeix.

El claustre del col·legi ha estat immers en els darrers anys en una important tasca d'implantació del sistema, que ha suposat una revisió documental, la gestió de la satisfacció dels diferents agents de la comunitat educativa, el replantejament de la formació del claustre, l'establiment d'uns objectius estratègics i l'avaluació contínua del funcionament del centre. Tot aquest procés va culminar a final del curs 2017-2018 amb la certificació en el sistema de qualitat.

Aquest reconeixement no és el final del camí, ans al contrari, el Col·legi diocesà Sagrada Família, com

a instrument que és del Bisbat de Tortosa per a la formació de joves i acompanyament a les famílies, parteix de les bases que ha assentat la certificació ISO per continuar treballant amb professionalitat, il·lusió i compromís i continuar sent un referent educatiu a les Terres de l'Ebre i a la Diòcesi de Tortosa.

Com a col·legi oferim al territori una combinació de bagatge, experiència, innovació, acompanyament i mirada al futur; el compromís és continuar en la línia de la millora contínua i de l'excel·lència educativa.

Mn. Tomàs Mor

Pelegrinatge teresià a Terra Santa

Del 7 al 14 novembre, trenta-dos germanes teresianes de tota Espanya han pelegrinat a la terra de Jesús com a cloenda d'un curs de formació per a la tercera etapa de la vida consagrada.

La Companyia STJ des de Madrid trià el projecte presentat per l'Agència Armagedon confiant la direcció tant bíblica com espiritual a Mn. Arín que, amb el Dossier Bíblic de 187 pàgines, completava cada vespre allò que s'havia visitat durant el dia. Totes les reflexions i celebracions anaven amarrades per l'«aquí» que emmarca l'espiritualitat de Terra Santa. Impacta l'emoció

de l'Eucaristia a la Basílica de l'Anunciació, al Tabor, a Bet-Lehem on les germanes van renovar els vots de consagració, al Sant Sepulcre amb l'Anàstasis recentment restaurada.

P. Artemio, *Guardiano* de la Custòdia franciscana, deia: «Fa més de 30 anys que no es veia una gentada com ara».

També aquesta vegada la solidaritat amb les comunitats cristianes de Terra Santa aportà més de 1.800 € de donatiu de les germanes teresianes, de l'agència de viatges i de pelegrins d'anteriors edicions.

Una pelegrina

AGENDA

- ▶ **Dilluns 25**, a la Catedral, a les 11 h, Missa de Nadal.
- ▶ **Del 27 al 30**, a Barcelona, experiència de voluntariat.
- ▶ **Del 28 al 31**, a Basilea, trobada de joves de Taizé.
- ▶ **Dissabte 30**, a la Catedral, a les 18 h, Missa de la Sagrada Família.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

25. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Nit: Is 9,1-6 / SI 95 / Tt 2,11-14 / Lc 2,1-14. Alba: Is 62,11-12 / SI 96 / Tt 3,4-7 / Lc 2,15-20. Dia: Is 52,7-10 / SI 97 / He 1,1-6 / Jo 1,1-18 (o bé, més breu: 1,1-5.9-14)]. Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, a Betlem de Judà. També: Mare de Déu de Betlem o del Pessebre; santa Anastàsia, mr. (s. IV); santa Eugènia, vg. i mr.

26. ■ Dimarts [Fets 6,8-10;7,54-60 / SI 30 / Mt 10,17-22]. Sant Esteve, diaca i primer mr. (35) a Jerusalem; sant Dionís, papa (259-268) i mr.; sant Zòsim, papa (grec, 417-418).

27. □ Dimecres [1Jo 1,1-4 / SI 96 / Jo 20,2-8]. Sant Joan, apòstol i evangelista, fill de Zebedeu, vident de Patmos, venerat a Efes (†100); sant Teodor, monjo; santa Nicaret, vg.

28. ■ Dijous [1Jo 1,5-2,2 / SI 123 / Mt 2,13-18]. Sants Innocents, màrtirs a Betlem i rodalia; santa Dòmina, vg. i mr.; sant Abel, fill d'Adam i Eva.

29. □ Divendres [1Jo 2,3-11 / SI 95 / Lc 2,22-35]. Sant Tomàs Becket (1118-1170), bisbe de Canterbury i màrtir; sant David (s. XIX aC), rei de Judà i d'Israel, i profeta, conqueridor de Sió; sant Tròfim, bisbe.

30. □ Dissabte [1Jo 2,12-17 / SI 95 / Lc 2,36-40]. Sant Mansuet, mr.; sant Rainer, bisbe; santa Anísia, mr.; sant Fèlix I, papa (269-274) i mr.; beat Raül, abat.

31. □ Diumenge vinent, la Sagrada Família: Jesús, Maria i Josep (lit. hores: 1a setm.) [Sir 3,3-7.14-17a / SI 127 / Col 3,12-21 / Lc 22,22-40 (o bé, més breu: 2,22.39-40)]. O bé: Gn 15,1-6;21,1-3 / SI 104 / He 11,8.11-12.17-19 / Lc 2,22-40 (o bé, més breu: 2,22.39-40)]. Sant Silvestre I, papa (romà, 314-335) i mr.; santa Coloma, vg. i mr.; santa Melània la Jove; sant Sabinià, bisbe i mr.

Diumenge IV d'Advent

COMENTARI

Preparant el Nadal amb Maria de Natzaret

Anunciació d'Efrén Ordóñez. Oli sobre tela, 1985 (Mèxic)

El disseny de Déu sovint trenca els esquemes humans: és el cas del rei David. *Quan el rei s'hagué traslladat al seu palau, amb plena lògica humana va pensar: Jo visc en un palau de cedre mentre l'Arca de Déu està en un envelat.*

El profeta, sense consultar Déu, li diu: *Fes tot el que es proposi el teu cor; tens amb tu el Senyor.*

Llavors el Senyor li dona a Natan un encàrrec per a David: *Tu m'has de fer un casal per residir-hi? Ben al contrari: El Senyor et farà un casal. Et donaré per successor un descendent, sortit de les teves entranyes. Jo li seré pare, i ell serà per a mi un fill.*

Aquest fill descendent de David mostrarà a Bet-Lehem, Natzaret i Jerusalem, que Déu té un altre sentit de la dignitat.

La carta als Romans —carta magna de Pau— té la seva cloenda quan, havent dit que la seva glòria és el *servei de Crist, nostre Senyor* (15,18), fa llargues recomanacions i salutacions finals per acabar amb aquesta doxologia final: *Glòria a Aquell qui té el poder de confirmar-vos en la Bona Nova que us anuncio de Jesucrist i que és la Revelació del pla de Déu.*

Amb l'esperança i compromís apostòlic que de debò sigui *posat a l'abast de tots els pobles.*

Els anomenats «evangelis de la infància» narren els orígens de Jesús contemplats a la llum de l'experiència pasqual dels seus deixebles. Amb la fe en Crist, viu i operant en la Comunitat post-pasqual, van anar descobrint la identitat humana i divina de Jesucrist en la qual Maria de Natzaret va tenir un paper decisiu.

Endinsar-nos en el misteri de l'Anunciació és entrar en el Misteri de l'Encarnació de Déu.

Per a aquest Projecte Salvador ha volgut Déu comptar amb la lliure col·laboració d'una noia que li donarà el seu «sí» més absolut. Un «sí» que és molt més un «sí» al Projectista —Déu— que no pas un «sí» a un projecte concret que de fet l'àngel Gabriel no li explica.

Mn. José Luis Arín

► Lectura del segon llibre de Samuel (2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16)

Quan el rei David s'hagué traslladat al seu palau, després que el Senyor l'hagué deixat en pau de tots els enemics que tenia al voltant, digué al profeta Natán: «Mira, jo visc en un palau de cedre, mentre l'arca de Déu està en un envelat.» Natán digué al rei: «Vés, fes tot el que es proposi el teu cor; tens amb tu el Senyor.» Però aquella nit Natán rebé aquesta paraula del Senyor: «Vés, digues a David, el meu servent: «Això diu el Senyor: Tu m'has de fer un casal per a residir-hi? Jo t'he pres del clos del ramat, de guardar les ovelles i les cabres, per fer-te cap del meu poble Israel. He estat amb tu en totes les campanyes que has emprès, he derrotat els teus enemics i t'he donat una anomena com la dels més famosos de la terra. He destinat un lloc per al meu poble Israel, l'hi he plantat perquè hi visqui sense por, i no l'oprimiran més els perversos com ho havien fet abans, durant el temps en què vaig enviar jutges per governar Israel, el meu poble. A tu, et deixaré en pau de tots els teus enemics. I ara el Senyor t'anuncia que et farà un casal. Quan t'arribarà l'hora de reposar amb els teus pares et donaré per successor un descendent, sortit de les teves entranyes, i consolidaré el seu regne. Jo li seré pare, i ell serà per a mi un fill. El teu casal, la teva dinastia, es perpetuarà davant meu, el teu tron es mantindrà per sempre.»

► Salm responsorial (88)

R. *Senyor, cantaré tota la vida els vostres favors.*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 16,25-27)

Germans: Glòria a aquell qui té el poder de confirmar-vos en la bona nova que us anuncio, en allò que proclamem de Jesucrist, que és la revelació del pla de Déu, amagat en el silenci dels segles, però que ara ha sortit a la llum, per la decisió del Déu etern, d'acord amb els escrits profètics, i ha estat posat a l'abast de tots els pobles perquè siguin obedients a la fe. Déu és l'únic ple de saviesa. Glòria a ell eternament per Jesucrist. Amén.

► Lectura de l'evangelí segons sant Lluç (Lc 1,26-38)

En aquell temps, Déu envià l'àngel Gabriel a un poble de la Galilea anomenat Natzaret, per dur un missatge a una noia, promesa amb un descendent de David, que es deia Josep, i el nom de la noia era Maria. L'àngel entrà a casa d'ella i li digué: «Déu te guard, plena de gràcia, el Senyor és amb tu.» Ella es torbà en sentir aquestes paraules, i pensava per què la saludava així. Però l'àngel li digué: «No tinguis por, Maria; Déu t'ha concedit el seu favor. Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill-de-l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare, serà rei del poble d'Israel per sempre, i el seu regnat no tindrà fi.» Maria preguntà a l'àngel: «Com pot ser, això, si jo no tinc marit?» L'àngel li respongué: «L'Esperit Sant vindrà sobre teu, i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit sant que naixerà l'anomenaran Fill de Déu. També la teva parenta, Elisabet, ha concebut un fill a la seva edat; ella que era tinguda per estèril ja es troba al sisè mes, perquè a Déu res no li és impossible.» Maria va respondre: «Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules.» I l'àngel es va retirar.

► Lectura del segundo libro de Samuel (2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16)

Cuando el rey David se estableció en su casa, y el Señor le hubo dado reposo de todos sus enemigos de alrededor, dijo al profeta Natán: «Mira, yo habito en una casa de cedro, mientras el Arca de Dios habita en una tienda». Natán dijo al rey: «Ve y haz lo que desea tu corazón, pues el Señor está contigo». Aquella noche vino esta palabra del Señor a Natán: «Ve y habla a mi siervo David: «Así dice el Señor: ¿Tú me vas a construir una casa para morada mía? Yo te tomé del pastizal, de andar tras el rebaño, para que fueras jefe de mi pueblo Israel. He estado a tu lado por donde quiera que has ido, he suprimido a todos tus enemigos ante ti y te he hecho tan famoso como los grandes de la tierra. Dispondré un lugar para mi pueblo Israel y lo plantaré para que resida en él sin que lo inquieten, ni le hagan más daño los malvados, como antaño, cuando nombraba jueces sobre mi pueblo Israel. A ti te he dado reposo de todos tus enemigos. Pues bien, el Señor te anuncia que te va a edificar una casa. En efecto, cuando se cumplan tus días y reposes con tus padres, yo suscitaré descendencia tuya después de ti. Al que salga de tus entrañas le afirmaré su reino. Yo seré para él un padre y él será para mí un hijo. Tu casa y tu reino se mantendrán siempre firmes ante mí, tu trono durará para siempre.»

► Salmo responsorial (88)

R. *Cantaré eternamente las misericordias del Señor.*

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 16,25-27)

Hermanos: Alabemos al Señor, que puede consolidaros según mi Evangelio y el mensaje de Jesucristo que yo proclamo, conforme a la revelación del misterio mantenido en secreto durante siglos eternos y manifestado ahora mediante las escrituras proféticas, dado a conocer según disposición del Dios eterno, para que todas las gentes llegaran a la obediencia de la fe; a Dios, único Sabio, por Jesucristo, la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 1,26-38)

En el mes sexto, el ángel Gabriel fue enviado por Dios a una ciudad de Galilea llamada Nazaret, a una virgen desposada con un hombre llamado José, de la casa de David; el nombre de la virgen era María. El ángel, entrando en su presencia, dijo: «Alégrate, llena de gracia, el Señor está contigo». Ella se turbó grandemente ante estas palabras y se preguntaba qué saludo era aquel. El ángel le dijo: «No temas, María, porque has encontrado gracia ante Dios. Concebirás en tu vientre y darás a luz un hijo, y le pondrás por nombre Jesús. Será grande, se llamará Hijo del Altísimo, el Señor Dios le dará el trono de David, su padre; reinará sobre la casa de Jacob para siempre, y su reino no tendrá fin». Y María dijo al ángel: «¿Cómo será eso, pues no conozco varón?». El ángel le contestó: «El Espíritu Santo vendrá sobre ti, y la fuerza del Altísimo te cubrirá con su sombra; por eso el Santo que va a nacer será llamado Hijo de Dios. También tu pariente Isabel ha concebido un hijo en su vejez, y ya está de seis meses la que llamaban estéril «porque para Dios nada hay imposible». María contestó: «He aquí la esclava del Señor; hágase en mí según tu palabra». Y el ángel se retiró.